

Westminsterský katechismus kratší

Co je katechismus?

V 1 Kor 14,19 Pavel říká: „V církvi však - abych poučil i druhé - raději řeknu pět slov srozumitelně než tisíce slov v jazycích.“ V Gal 6,6 říká: „Kdo je vyučován v slovu, nechť se s vyučujícím dělí o všechno potřebné k životu.“ Skutky 18,25 uvádějí, že Apolo „byl poučen o cestě Páně, mluvil s velkým nadšením a učil přesně o Ježíšovi, ale znal jenom křest Janův.“

Ve všech těchto verších je pro pojmy „poučit“ a „vyučovat“ užito řecké slovo „*katecheo*“. Z něj pocházejí i české pojmy *katecheze* a *katechismus*. Znamenají v podstatě *vyučovat biblickým pravdám uspořádaným a promyšleným způsobem*. Obecně se tak dříve činvalo pomocí soustavy otázek a odpovědí, které systematizovaly a vykládaly učení Písma.

Existuje něco jako biblický vzor učení?

Několik novozákonních textů ukazuje, že tomu tak je. Například v Řím 6,17 Pavel děkuje Bohu, že adresáti dopisu „sice byli služebníky hříchu, ale pak se ze srdce přiklonili k tomu *učení podle vzoru*, který jim byl odevzdán.“ V 2 Tim 1,13 Pavel nabádá kazatele Timotea: „Měj za *vzor zdravých slov* to, co jsi slyšel ode mne.“ Skutky 2,42 říká, že věřící „vytrvale poslouchali *učení apoštolů*.“ 2 Tes 2,15 nás napomíná: „Nuže tedy, bratři, stůjte pevně a držte se toho *učení, které jsme vám odevzdali*.“ Pavel ve Sk 20,27 říká: „Zvěstoval jsem vám *celou radu Boží* a nic jsem nezamlčel.“ Zdá se tedy, že v první církvi existovalo cosi jako souhrn autoritativního učení a dokonce i závazný způsob jeho předávání a vyučování.

John Piper: A Baptist Catechism. Introducion. Betlehem Baptist Church. Minneapolis

Proč dnes číst Westminsterský katechismus?

Je nějaký důvod studovat dnes stará reformační vyznání? Proč by si měl člověk myslet, že nalezne něco teologicky cenného, prokouše-li se starobylým textem Westminsterského katechismu? Což od té doby neuplynulo už tolik vody, což od těch časů není naše poznání už mnohem dál, což nejsou mnohé tehdejší názory už dávno překonány, což není důležitější hledat, co dnes „Duch praví církvim“? Ano, mnoha věcem dnes rozumíme lépe, než jim rozuměli i největší myslitelé dřívějších generací. Nicméně, pravda nezastarává – a co bylo pravdou tehdy, jistě jí je i dnes. Dnes ji možná umíme lépe vyjádřit: ovšem pozor, *opravdu* to umíme? Nemůže nám četba těch starých spisů, v nichž lidé prvně a s údivem odhalovali a pojmenovávali to, co dnes je pro nás „samozřejmostí“, být dnes inspirací? Což takhle prověřit si četbou na vlastní kůži, čemu vlastně věřím a jak tomu rozumím já a proč. A uměl-li bych to vyjádřit alespoň tak důkladně, jak se o to pokoušeli westminsterští otcové. Možná jsme dnes v řečem opravdu dál: nuže, vezmi a čti a přesvědč se sám!

O Westminsterském katechismu

Anglický parlament zrušil roku 1643 v anglikánské církvi biskupské zřízení a pověřil Westminsterské shromáždění, složené z duchovních a teologů, vypracováním řádů a vyznání víry národní církve. Westminsterské shromáždění se scházelo v letech 1643 až 1649. Výsledkem mnohaleté trpělivé práce se stalo nejprve Westminsterské vyznání (1646) a posléze Větší a Menší Westminsterský katechismus (1647), který dosáhl podobné proslulosti jako katechismus Lutherův (1529). Tyto tři spisy se staly základními věroučnými dokumenty reformovaných církví a přesto, že oficiální anglikánská církev je za své nepřijala, široce ovlivnily celý anglicky mluvící křesťanský svět. Westminsterský katechismus je dodnes základním věroučným dokumentem presbyteriálních církví na celém světě.

Menší Westminsterský katechismus, který držíte v rukou, obsahuje 107 otázek. Prvních 12 se týká Boha jako Stvořitele. Otázky 13-20 se zabývají dědičným hříchem a padlou lidskou přirozeností. Otázky 21-38 se týkají Krista a užitků, které plynou z vykoupení. Další otázky (39 – 84) jsou věnovány Desateru, následují svátosti křtu a Večeře Páně (85 – 97). Závěrečné otázky (98 – 107) vykládají modlitbu Páně. Struktura textu připomíná dřívější katechismus Heidelberský (1623), vytvořený kontinentálními reformovanými církvemi.

1. Co je nejvyšším cílem člověka?

Nejvyšším cílem člověka je oslavovat Boha a věčně se z Něj radovat.

2. Jaké pravidlo nám Bůh dal, aby nám ukázal, jak Jej máme oslavovat a radovat se z Něj?
Jediným pravidlem, které nám ukazuje, jak Boha oslavovat a radovat se z Něj, je Slovo Boží, jak je obsaženo v Písmech Starého a Nového zákona.

3. Co je podstatou učení Bible?

Podstatou učení Bible je, čemu má člověk o Bohu věřit a co Bůh od člověka žádá.

4. Kdo je Bůh?

Bůh je Duch, jehož bytí moudrost, moc, svatost, spravedlnost, dobrota a pravda jsou nekončné, věčné a neproměnné.

5. Existuje více bohů než jeden?

Existuje pouze jediný živý a pravdivý Bůh.

6. Kolik osob představuje tento jeden Bůh?

Tento jediný Bůh je ve třech osobách: Otec, Syn a Duch Svatý. Tyto tři osoby jsou jediným Bohem, stejné ve své podstatě, rovnocenné v moci a slávě.

7. Co je Božím ustanovením?

Božím ustanovením je Jeho věčný záměr, založený na rozhodnutí Jeho vůle, kterou pro svoji slávu předem určil všechno, co se stane.

8. Jak Bůh uskutečňuje své ustanovení?

Bůh uskutečňuje své ustanovení v díle stvoření a prozřetelnosti.

9. Co je dílo stvoření?

Dílo stvoření je, že Bůh učinil všechno z ničeho svým mocným slovem v šesti dnech - a všechno učinil velmi dobré.

10. Jak stvořil Bůh člověka?

Bůh stvořil člověka, muže a ženu, ke svému vlastnímu obrazu, v poznání, spravedlnosti a svatosti, aby vládl nad vším stvořením.

11. Co je dílo Boží prozřetelnosti?

Dílo Boží prozřetelnosti je Jeho nejsvětější, nejmoudřejší a nejmocnější zachovávání a vedení všeho stvoření a všech událostí.

12. Jaké dílo prozřetelnosti připravil Bůh pro člověka, kterého stvořil?

Když Bůh stvořil člověka, učinil s ním smlouvu o životě pod podmínkou dokonalé poslušnosti; pod trestem smrti zakázal člověku jíst ze stromu poznání dobrého a zlého.

13. Zůstali naši první prarodiče takoví, jakými je Bůh stvořil?

Naši první prarodiče, kterým byla ponechána jejich svobodná vůle, ztratili svůj původní stav tím, že zhřešili proti Bohu.

14. Co je hřích?

Hřích je jakékoliv neuposlechnutí nebo přestoupení Božího Zákona.

15. Jaký to byl hřích, který způsobil, že naši první prarodiče ztratili svůj původní stav?

Hřích, který způsobil, že naši prarodiče ztratili stav, ve kterém byli stvořeni, spočíval v tom, že jedli zakázané ovoce.

16. Je Adamova první neposlušnost pádem celého lidstva?

Protože smlouva byla uzavřena nejen s Adamem, ale i s jeho přirozenými potomky, celé lidstvo zhřešilo v něm a jeho první neposlušnost byla pádem celého lidstva.

17. Co pád člověka způsobil?

Pád způsobil, že lidstvo se dostalo do stavu hříchu a trápení.

18. V čem spočívá hříšnost stavu, do něhož člověk upadl?

Hříšnost stavu, do něhož člověk upadl, spočívá ve vině za Adamův hřích, ve ztrátě původní spravedlnosti a v porušení celé lidské přirozenosti, což se všeobecně nazývá prvotním hříchem. Zahrnuje také všechna konkrétní přestoupení, která z prvotního hříchu vyplývají.

19. V čem spočívá bída stavu, do něhož člověk padl?

Veškeré lidstvo svým pádem ztratilo vztah s Bohem a nachází se pod Jeho hrěvem a prokletím. Proto spěje do béd a trápení v tomto životě, ke smrti a k věčným bolestem pekla.

20. Ponechal Bůh lidstvo, aby zahynulo ve stavu hříchu a béd?

Bůh ve svém zalíbení od věčnosti vyvolil některé k věčnému životu. Uvedl je do smlouvy milosti a vysvobodil je tak ze stavu hříchu a béd a přivedl do stavu spasení skrze Vykupitele.

21. Kdo je Vykupitelem těch, které Bůh vyvolil?

Jediným Vykupitelem těch, které Bůh vyvolil, je Pán Ježíš Kristus, věčný Boží Syn, který se stal člověkem. Byl a je Bohem a člověkem ve dvou rozličných podstatách a v jedné osobě, která je věčná.

22. Jak se Kristus, Boží Syn, stal člověkem?

Kristus, Boží Syn, se stal člověkem přijetím skutečného těla a skutečné duše. Byl počat mocí Ducha Svatého v lůně Panny Marie, z níž se narodil, avšak byl bez hříchu.

23. Jaké úřady Kristus, jako náš Vykupitel, vykonává?

Kristus, náš Vykupitel, vykonává úřad prorocký, kněžský a královský, a to skrze své ponížení a vyvýšení.

24. Jak Kristus vykonává svůj úřad proroka?

Jako prorok Kristus skrze své Slovo a Ducha nám zjevuje vůli Boží pro naše spasení.

25. Jak Kristus vykonává svůj úřad kněze?

Jako kněz Kristus přinesl sebe sama jako jedinou oběť za nás, aby naplnil božskou spravedlnost a smířil nás s Bohem a jako kněz se za nás stále přimlouvá.

26. Jak vykonává Kristus svůj úřad krále?

Jako král Kristus podřizuje nás samému sobě, vládne nám a obhajuje nás, ovládá a přemáhá všechny Jeho i naše nepřátele.

27. V čem spočívá Kristovo ponížení?

Kristus byl ponížen tím, že se narodil, a to do chudých poměrů, byl podroben zákonu a utrpení tohoto života, Božímu hněvu a kletbě smrti na kříži, byl pochován a zůstal na čas pod mocí smrti.

28. V čem spočívá Kristovo vyvýšení?

Kristus byl vyvýšen tím, že byl vzkříšen z mrtvých třetího dne, vystoupil na nebesa, usedl po pravici Boha Otce a přijde soudit svět v poslední den.

29. Jak můžeme mít účast na Kristem vydobytém vykoupení?

Na Kristem vydobytém vykoupení můžeme mít účast, když to Duch Svatý v nás účinně způsobil.

30. Jak Duch Svatý způsobil, že zakusíme Kristem vydobyté vykoupení?

Duch Svatý způsobil, že zakusíme Kristem vydobyté vykoupení tím, že do nás vloží víru a tak nás sjednotí s Kristem v živém povolání.

31. Co je živé povolání?

Živé povolání je práce Božího Ducha, který nás usvědčuje z našeho hříchu a naší bíd, osvěcuje naši mysl k poznání Krista a obnovuje naši vůli. Takto nás přesvědčuje a uschopňuje přijmout Ježíše Krista, kterého nám zdarma nabízí evangelium.

32. Jaký je v tomto životě zisk těch, kdo byli povoláni živým povoláním?

Ti, kdo byli povoláni živým povoláním, mají v tomto životě účast na ospravedlnění, přijetí, posvěcení a na dalších výsadách, které je doprovázejí nebo z nich vyplývají.

33. Co je ospravedlnění?

Ospravedlnění je skutek ničím nezasloužené Boží milosti, kterým nám Bůh odpustil všechny naše hříchy a přijal nás jako spravedlivé ve svých vlastních očích, pouze pro Kristovu spravedlnost, která nám byla dána a kterou přijímáme pouhou vírou.

34. Co je přijetí?

Přijetí je skutek ničím nezasloužené Boží milosti, jimž se stáváme Jeho syny a máme právo na všechny výsady Božích dětí.

35. Co je posvěcení?

Posvěcení je dílem ničím nezasloužené Boží milosti, kterým se celá naše osobnost obnovuje podle Božího obrazu a je uschopňována stále více a více umírat hříchu a žít spravedlnosti.

36. Jaká dobra v tomto životě plynou z ospravedlnění, přijetí a posvěcení?

Dobra, která v tomto životě plynou z ospravedlnění, přijetí a posvěcení jsou tato: jistota Boží lásky, pokoj ve svědomí, radost v Duchu Svatém, stále vzrůstající milost a setrvání v ní až do konce.

37. Jaká dobra přijímají věřící od Krista v okamžiku smrti?

V okamžiku smrti jsou duše věřících učiněny dokonale svatými a okamžitě přecházejí do slávy, jejich těla, která nepřestávají být sjednocena s Kristem, zůstávají v hrobě až do vzkříšení z mrtvých.

38. Jaká dobra přijímají věřící od Krista při vzkříšení z mrtvých?

Při vzkříšení z mrtvých věřící vstanou do slávy, v den soudu budou veřejně přijati a prohlášeni za nevinné a po celou věčnost se budou dokonale těšit plné radosti s Bohem.

39. Co žádá Bůh od člověka?

Bůh žádá, aby člověk uposlechl Jeho zjevnou vůli.

40. Jaké pravidlo pro polušnost zjevil Bůh na počátku člověku?

Pravidlem, které Bůh zjevil na počátku člověku, byl morální zákon.

41. Kde je morální zákon souhrnně popsán?

Morální zákon je souhrnně popsán v deseti přikázáních.

42. Co je shrnutím deseti přikázání?

Shrnutím deseti přikázání je milovat Pána, našeho Boha, celým svým srdcem, celou duší, celou svou silou, celou svou myslí, a milovat svého bližního jako sebe sama.

43. Jaká slova uvádějí deset přikázání?

Tato slova uvádějí deset Božích přikázání: „Já jsem Hospodin tvůj Bůh, který tě vyvedl z egyptské země, z domu služby.“

44. Co nás tato úvodní slova učí?

Úvod k deseti Božím přikázáním nás učí, že musíme dodržovat všechna Jeho přikázání, protože Bůh je Pánem, našim Bohem a Vykupitelem.

45. Jak zní první přikázání?

První přikázání zní: „Nebudeš mít jiných bohů přede mnou.“

46. Co požaduje první přikázání?

První přikázání požaduje, abychom poznávali a poslouchali Boha jako jediného a pravého svého Boha a takto Ho uctívali a oslavovali.

47. Co první přikázání zakazuje?

První přikázání zakazuje popírat Boha, neuctívat nebo neoslavovat Jej jako našeho pravého Boha, a vzdávat uctívání a slávu, která náleží toliko Bohu, komukoliv nebo čemukoliv jinému.

48. Co zvláštního nás učí slova „přede mnou“ v prvním přikázání?

Slova „přede mnou“ v prvním přikázání nás učí, že Bůh, který vidí všechno, je velmi zarmoucen hříchem uctívání jakéhokoli jiného boha.

49. Jak zní druhé přikázání?

Druhé přikázání zní: „Nezobrazíš si Boha zpodoběním něčeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se něčemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na syny třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.“

50. Co požaduje druhé přikázání?

Druhé přikázání požaduje, abychom přijímali, vykonávali a v úplnosti a čistotě dodržovali všechna pravidla pro uctívání a bohoslužbu, která Bůh ustanovil ve svém Slově.

51. Co druhé přikázání zakazuje?

Druhé přikázání zakazuje oslavovat Boha obrazy nebo jakýmkoli jiným způsobem, který Bůh neustanovil ve Svém Slově.

52. Proč dal Bůh druhé přikázání?

Důvodem pro druhé přikázání je Boží svrchovaná vláda nad námi, Jeho obraz v nás a Jeho horlivost pro vlastní slávu.

53. Jak zní třetí přikázání?

Třetí přikázání zní: „Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by Jeho jména zneužíval.“

54. Co požaduje třetí přikázání?

Třetí přikázání požaduje svaté a důstojné užívání Božích jmen, jeho titulů, vlastností, ustanovení, slov a skutků.

55. Co třetí přikázání zakazuje?

Třetí přikázání zakazuje znesvěcování a zneužívání čehokoliv, co Bůh užívá, aby se nám dal poznat.

56. Proč dal Bůh třetí přikázání?

Pán, náš Bůh, nedovolí, aby ti, kteří poruší toto přikázání, unikli jeho spravedlivému soudu, i kdyby unikli před lidským trestem.

57. Jak zní čtvrté přikázání?

Čtvrté přikázání zní: „Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočnutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ty ani tvůj syn a tvá dcera, ani tvůj otrok a tvá otrokyně, ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách. V šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všechno co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.“

58. Co požaduje čtvrté přikázání?

Čtvrté přikázání požaduje, abychom tak, jak Bůh ustanovil ve svém slově, oddělili Bohu čas, a to jeden celý den z každých sedmi, jako svatý a pro něho oddělený.

59. Který den týdne určil Bůh jako oddělený?

Od počátku světa až po vzkříšení Krista Bůh ustanovil sedmý den týdne jako oddělený. Od vzkříšení Krista a až do konce tohoto světa pak první den v týdnu je tímto odděleným dnem.

60. Jak světíme oddělený den?

Oddělený den světíme tak, že odpočíváme od světských prací a zábav, byť by byly v jiné dny dovolené. Trávíme celý den ve veřejném a soukromém uctívání Boha, jen s výjimkou nevyhnutelných prací nebo skutků milosrdenství.

61. Co zakazuje čtvrté přikázání?

Čtvrté přikázání zakazuje zanedbávání nebo obcházení uložených závazků, zakazuje znesvěcování dne zahálkou, konáním čehokoliv hříšného či přemýšlením, mluvením a prací, nenáležitě věnovanými světským záležitostem a zábavám.

62. Proč dal Bůh čtvrté přikázání?

Bůh nám dovoluje, abychom šest dní v týdnu věnovali vlastní práci, sedmý den však náleží Jemu, jak ukazuje Jeho vlastní příklad a požehnání, které oddělenému dni dává.

63. Jak zní páté přikázání?

Páté přikázání zní: „Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.“

64. Co požaduje páté přikázání?

Páté přikázání požaduje, abychom ctili jiné lidi a chovali se knim jak, jak to jejich postavení nebo náš vztah k nim vyžadují, ať už jsou v postavení vyšším či nižším nebo v rovnocenném s námi.

65. Co páté přikázání zakazuje?

Páté přikázání zakazuje neúctu a nesprávné chování k jiným tak, jak to jejich postavení nebo vztah k nám vyžadují.

66. Proč dal Bůh páté přikázání?

Důvodem pátého přikázání je zaslíbení dlouhého života a zdaru - bude-li to k Jeho slávě a jejich dobru - všem těm, kteří je zachovávají.

67. Jak zní šesté přikázání?

Šesté přikázání zní: „Nezabiješ.“

68. Co požaduje šesté přikázání?

Šesté přikázání požaduje, abychom vyvinuli každé oprávněné a zákonné úsilí k zachování života vlastního i života jiných.

69. Co šesté přikázání zakazuje?

Šesté přikázání zakazuje vzít si svůj vlastní život nebo nespravedlivě připravit o život svého bližního, nebo činit cokoli, co by k tomu vedlo.

70. Jak zní sedmé přikázání?

Sedmé přikázání zní: „Nezesmilníš.“

71. Co požaduje sedmé přikázání?

Sedmé přikázání požaduje zachovávání čistoty a cudnosti své i svých bližních, a to v srdci i v myšlení, ve slovech i skutcích.

72. Co sedmé přikázání zakazuje?

Sedmé přikázání zakazuje nečisté a necudné přemýšlení, mluvení i jakékoliv skutky.

73. Jak zní osmé přikázání?

Osmé přikázání zní: „Nepokradeš.“

74. Co požaduje osmé přikázání?

Osmé přikázání požaduje, abychom nabývali a rozmnožovali vlastnictví své i jiných zákonným způsobem.

75. Co osmé přikázání zakazuje?

Osmé přikázání zakazuje činit cokoliv, co nespravedlivě připraví o vlastnictví, jakož i činit cokoli, co by k tomu vedlo.

76. Jak zní deváté přikázání?

Deváté přikázání zní: „Nevydaš proti svému bližnímu křivé svědectví.“

77. Co požaduje deváté přikázání?

Deváté přikázání požaduje dbát na pravdu a podporovat ji ve vztazích mezi lidmi, chránit dobrou pověst svou i svého bližního, obzvláště pokud se to týká vydávání svědectví.

78. Co deváté přikázání zakazuje?

Deváté přikázání zakazuje cokoliv, co škodí či brání pravdě, nebo cokoliv, co může poškodit něčí dobrou pověst.

79. Jak zní desáté přikázání?

Desáté přikázání zní: „Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního, ani po jeho otroku, ani po jeho otrokyni, ani po jeho býku, ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

80. Co požaduje desáté přikázání?

Desáté přikázání požaduje, abychom byli plně spokojeni se svým postavením, s tím co jsme a máme, a žádá, abychom měli správný, láskyplný postoj ke svým bližním a všemu, co jim náleží.

81. Co desáté přikázání zakazuje?

Desátí přikázání zakazuje nespokojenost s tím, co jsme a máme, závist nebo žal nad úspěchem jiných a každou nesprávnou touhu po čemkoliv, co náleží někomu jinému.

82. Může člověk schopen dokonale dodržovat Boží přikázání?

Po pádu nemůže žádný člověk v tomto životě dokonale dodržovat Boží přikázání, porušuje je každý den v myšlenkách, slovy i skutky.

83. Jsou všechna přestoupení zákona stejně zlá?

V Božích očích jsou některé hříchy horší než jiné samy o sobě a některé jsou horší kvůli škodám, které způsobují.

84. Co zasluhuje každý hřích?

Každý hřích zasluhuje Boží hněv a prokletí v tomto životě i v životě následujícím.

85. Co po nás Bůh žádá, abychom unikli Jeho hněvu a prokletí, které si pro svůj hřích zasluhujeme?

Bůh od nás žádá víru v Ježíše Krista a pokání k životu, spolu s pilným užíváním všech prostředků a cest, jimiž nám chce Kristus zprostředkovat dobra vykoupení.

86. Co je víra v Ježíše Krista?

Víra v Ježíše Krista je spasitelná milost, skrze kterou přijímáme spasení, které je nám předkládáno v evangeliu, a zůstáváme v něm.

87. Co je pokání k životu?

Pokání k životu je spasitelná milost, skrze kterou hříšník, pravdivě si vědom vlastní hříšnosti a chápajíc milosrdenství Boží v Kristu, lituje svých hříchů, nenávidí je, odvrací se od nich k Bohu a celou bytostí touží a bojuje o novou poslušnost.

88. Kterými viditelnými prostředky nám Kristus zprostředkovává dobra vykoupení?

Viditelnými prostředky, kterými nám Kristus zprostředkovává dobra vykoupení, jsou Jeho ustanovení, zvláště Slovo, svátosti a modlitba; všechny účinně působí ke spasení jeho vyvolených.

89. Co činí Slovo účinným ke spasení?

Duch Boží způsobuje, že čtení a zejména kázání Slova účinně působí ke spasení, přesvědčuje a obrací hříšníky, buduje je ve svatosti a těší je skrze víru.

90. Jak máme ke Slovu přistupovat, aby bylo účinné pro naše spasení?

Aby nám Slovo bylo účinným prostředkem ke spasení, musíme k němu přistupovat s pečlivou pozorností, přípravou a modlitbou; musíme je přijímat s vírou a s láskou ukládat ve svých srdcích a uskutečňovat je ve svém životě.

91. Jak se stanou svátosti účinným prostředkem pro spasení?

Svátosti se stávají účinnými nikoliv pro zvláštní moc v nich samých nebo v těch, kdo je vysluhují, nýbrž požehnáním Kristovým a prací Ducha Svatého v těch, kteří je přijímají vírou.

92. Co je to svátost?

Svátosti jsou svatá ustanovení, nařízená Kristem, která viditelnými znameními představují Krista a dávají zakoušet věřícím a potvrzují v nich dobra nové smlouvy.

93. Jaké jsou svátosti Nového Zákona?

Svátosti v Novém Zákoně jsou: křest a Večeře Páně.

78. Co deváté přikázání zakazuje?

Deváté přikázání zakazuje cokoli, co škodí či brání pravdě, nebo cokoli, co může poškodit něčí dobrou pověst.

94. Co je křest?

Křest je svátost, při níž obomytí vodou ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého je znakem a pečetí našeho spojení s Kristem, podílu na užitečných smlouvy milosti a zasnoubení Pánu.

95. Kdo má být pokřtěn?

Křest nemá být vysluhován těm, kteří jsou mimo viditelnou církev, pokud veřejně nevyznají svou víru v Krista a poslušnost Jemu. Děti těch, kteří jsou údy viditelné církve, pokřtěny být mohou.

96. Co je Večeře Páně?

Večeře Páně je svátost, při které se podává a přijímá chléb a víno tak, jak Kristus přikázal, aby byla zvěstována Jeho smrt. Ti, kteří přijímají Večeři Páně náležitým způsobem, jsou nikoliv tělesně, nýbrž vírou účastni Jeho těla a krve, a to se vším užitekem, jsou duchovně syceni a rostou v milosti.

97. Jaký je náležitý způsob přijímání Večeře Páně?

Náležitým způsobem přijímáme Večeři Páně, když zkoumáme sami v sobě, zda rozpoznáváme správně Tělo Kristovo, zda naše víra je postavena na Pánu, zda činíme pokání a máme odpuštění, lásku a novou poslušnost. Není-li tomu tak, pak přistupujeme nenáležitě a jíme a pijeme sami sobě odsouzení.

98. Co je modlitba?

Modlitba je obětování našich vlastních žádostí Bohu, abychom získali to, co je v souladu s Jeho vůlí. Činíme tak ve jménu Ježíše Krista, spolu s vyznáváním našich hříchů a vděčně si uvědomujeme Jeho milosrdenství.

99. Jak se máme modlit?

Celé Slovo Boží má vést naše modlitby, ale zejména modlitba Páně, kterou Kristus učil své učedníky, obecně nazývaná „Otče náš“.

100. Co nás učí začátek modlitby Páně?

Začátek modlitby Páně („Otče náš, který jsi na nebesích“) nás učí přiblížit se k Bohu se svatou úctou a důvěrou, jako děti k otci, který nám může pomoci a je k tomu připraven. Také nás upozorňuje, že se máme modlit spolu s jinými a za jiné.

101. Za co se modlíme v první prosbě?

V první prosbě („Posvěť se Tvé jméno“) se modlíme, aby Bůh nás i jiné učinil schopnými Jej oslavovat za všechno, čím se nám dává poznat a aby bylo vše činěno k Jeho slávě.

102. Za co se modlíme v druhé prosbě?

V druhé prosbě („Přijď království Tvé“) se modlíme, aby bylo zničeno satanovo království a Království milosti aby se šířilo, abychom my i jiní do něj vstoupili a setrvali v něm a Království slávy aby se přiblížilo.

103. Za co se modlíme ve třetí prosbě?

Ve třetí prosbě („Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi“) se modlíme, aby nám Bůh ve své milosti dal schopnost a ochotu poznávat, poslouchat a pořízovat se Jeho vůli ve všem tak, jak to konají andělé v nebi.

104. Za co se modlíme ve čtvrté prosbě?

Ve čtvrté prosbě („Chléb náš vezdejší dej nám dnes“) se modlíme, abychom směli jako Boží dar zdarma přijímat přiměřené množství dobrých věcí v tomto životě a abychom se s nimi mohli radovat z jeho požehnání.

105. Za co se modlíme v páté prosbě?

V páté prosbě („Odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům“), se modlíme, aby Bůh pro Kristovu oběť nám zdarma odpustil všechny naše hříchy, k čemuž jsme povzbuzováni Boží milostí, která nás uschopňuje upřímně odpouštět ostatním.

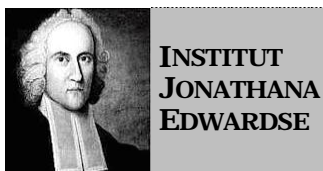
106. Za co se modlíme v šesté prosbě?

V šesté prosbě („Neved' nás do pokušení, ale zbav nás od zlého“) se modlíme, aby nás Bůh ochránil od pokušení k hříchu, a aby nás posiloval a vysvobozoval, jsme-li v pokušení.

107. Co nás učí závěr modlitby?

Závěr modlitby Páně („Neboť tvé je království i moc i sláva navěky“) nás učí brát povzbuzení v modlitbě jedině od Boha, a v modlitbě Jej oslavovat a uznávat Jeho kralování, moc i slávu. Jako potvrzení naší touhy po vyslyšení i naší jistoty, že nás slyší, říkáme „Amen“.

Tento dokument lze volně šířit a kopírovat. Text není možno upravovat či dále publikovat za účelem dosažení zisku bez souhlasu vydavatele. Bližší informace: joned@email.cz

Překlad, sazba, grafická úprava a úvodní slovo: David, Kateřina a Martina Florykovi
Vydal Institut Jonathana Edwardse pro studijní potřebu.
© IJE, Ostrava, srpen 2007